

Signál z ticha

Na oběžné dráze planety Gliese-942b tiše kroužila sonda Vltava. Byla to jen další z tisíců automatických strojů, jejichž jediným úkolem bylo mlčky sbírat data, dokud jim nedojde energie. Ale sedmnáctý den mise zachytila něco, co nemělo existovat — zprávu, kterou nikdo nikdy neodeslal.

„Přijímám kód... lidský jazyk,“ hlásil systém. Zpráva byla krátká a mrazivě prostá: „Nepřistávejte.“

Na Zemi se tomu zasmáli. Inženýři si mysleli, že jde o chybu softwaru, ozvěnu testovacího signálu. Jenže o pár hodin později přišla druhá zpráva — tentokrát doplněná o souřadnice oblasti, kam se sonda nikdy nevydala.

Expedice vyslala dron. Když přeletěl nad šedý povrch planety, obraz z kamery se začal zkreslovat, jako by se krajina pod ním hýbala. Povrch se vlnil, dýchal. Poslední přenesený snímek zachytil stín člověka — stín, který tam neměl být. Nikdo z lidí tam nikdy nepřistál.

V řídicím středisku se rozhodli: přenos ukončit, sondu vypnout. Ale dřív, než to stihli, dorazila poslední zpráva.

„Neodpojujte. Jsme vy.“